

Закон і Обов'язок

НА МЕЖІ ВІДЧАЮ

Лікувати та виживати

Експерти стверджують: сьогодні у виправних колоніях на кожного лікаря припадає втричі, навіть учетверо більше пацієнтів, ніж на їхніх колег на волі. А, відповідно, попит на медиків в установах виконання покарань справді є. Проте, йти працювати туди вони не поспішають.

Важкі умови праці, відсутність мотивації та фінансового заохочення популярності професії тюремного лікаря не додають. Через це постійний некомплект медичних співробітників в установі – явище буденне.

“Зацікавити когось йти сюди працювати – практично неможливо: ні зарплати, ні соціальної захищеності. Соціальний пакет нульовий, – розповідає начальник санітарної частини Лук'янівського СІЗО Ігор Письменний. – Лікарів бракує постійно. Сьогодні в установі не вистачає двох лікарів-терапевтів, двох фельдшерів, провізора та інфекціоніста. На ці спеціальності людей знайти дуже складно. Заробітна плата на рівні 2,5-4 тисячі гривень – така ж, як і в Міністерстві охорони здоров'я, а проблем набагато більше.

Ситуацію рятують лише лікарі-консультанти, яких можуть викликати до себе засуджені. Та й тут без проблем не обходиться. За браком персоналу, зокрема, інспекторів, ми не можемо вчасно відправити наших пацієнтів отримати навіть ті послуги, що вони оплатили: МРТ, стоматолога, плану флюорографію тощо. Постійна затримка з конвоєм”.

І якщо в Києві, де фінансування, порівняно з периферією, значно краще, працювати в установу ніхто не поспішає, то до колоній і погортів – нестача спеціалістів катастрофічна. Працювати за таку зарплатню охочих з кожним днем все менше.

“Для порівняння: в Національній гвардії, – розповідає Олександр Гатятулін, експерт Всеукраїнської мережі ЛЖВ, – зарплати підняли до 8 тисяч гривень, а співробітникам кримінально-виконавчої служби – ні. Тобто ти приходиш служити на аналогічну посаду, але зі значно більшим окладом, плюс ти йдеш на воєнну службу і тобі залишають погони, а якщо ти ще й побував в зоні АТО, то тобі, відповідно, ще й підвищують оклад та надають статус учасника бойових дій. До того ж і пацієнтів у начальника медсанчастини менше – в Національну гвардію люди йдуть здорові і фактично не несуть ризиків здоров'ю лікаря.

На відміну від установ виконання покарань, де у людини загострюються хронічні недуги та з'являються нові. У колонії – пацієнти з багатьма хронічними захворюваннями, які потребують належного контролю, приймання ліків та постійного спостереження”.

“А от виведення лікарів з-під керівництва установ потрібне, – стверджує Олександр. – Це пов'язано з підвищенням зарплат медпрацівникам”. “Наприклад, я начальник санчастини, – говорить він, – і в мене є чотири вакантних місця. Кошти на ці посади вже закладені в бюджеті. Сьогодні цими грошима керує начальник установи. Він розпорядник бюджету, а, відповідно, ці гроші поділить так, як вважає за потрібне. Не начальник медчастини, а керівник установи. А

лікарі, які працювали за трьох відсутніх колег, грошове заохочення можуть так і не побачити. Тому якби медичні працівники були б незалежними та не отримували б зарплату від керівника установи, тоді можна було б говорити й про відповідну мотивацію та фінансове заохочення”.

Продовження теми на стор. 4-5

Проблема нестачі лікарів є в усьому світі, навіть у високорозвинених країнах. Так, у Великобританії декілька років тому на роботу взяли 45 тисяч медпрацівників з усіх країн – тих, хто знає мову, хто пройшов сертифікацію.

У США бракує 120 тисяч медиків, у Канаді – 100 тисяч. Загалом у світі не вистачає чотири мільйони медпрацівників. Це пов'язано із потребою постійно навчатися, підвищувати власний рівень. Варто не забувати про дуже високий рівень ризику – можна заразитися від хворих.

Амністія – 2016

Під дію Закону України “Про амністію у 2016 році” за формальними ознаками підпадає 1196 засуджених, з яких 1052 – звільнення від подальшого відбування покарання, 144 – скорочення строку покарання.

Зокрема, під звільнення за формальними ознаками підпадає 46 неповнолітніх, 1 вагітна, 109 осіб, які мають неповнолітніх дітей або дітей-інвалідів, 50 хворих на активну форму туберкульозу, онкологічні захворювання, 26 осіб похилого віку, 3 учасники ліквідації аварії на ЧАЕС, 33 учасники АТО.

Від творців “Карткового будинку”

Американський відеосервіс Netflix, світовий лідер з виробництва серіалів, протягом тижня знімає фільм про українські в'язниці. Документальна стрічка має передати випробування, через які щодня проходять засуджені та працівники установ. Головний герой здолає шлях від ув'язнення до звільнення.

Сюрпризи природи

З 1970 року кількість природних катаклізмів у світі зросла в чотири рази. Тільки минулого року їх сталося 400. За даними ООН, Америка разом із Китаєм та Індією посіла перше місце за кількістю катаклізмів у світі за період з 1995 до 2016 року. При цьому враховувалися землетруси, шторми, повені, аномальна спека, що призводили до загибелі щонайменше 10 осіб, шкодили більше ніж 100 жителям і ставали причиною введення надзвичайного стану.

Приспати вулкан

Близько двадцяти супервулканів на Землі можуть прокинутися будь-якої миті. Найнебезпечнішим серед усіх вчені називають Сллоустонський вулкан в американському штаті Вайомінг. Наразі фахівці NASA займаються розробкою плану щодо запобігання його виверження. Зокрема, розглядається варіант зі збільшення обсягу води для "охладження" вулкана. Виверження супервулкана страшніше, ніж падіння астероїда. Внаслідок "вулканічної зими" можуть загинути мільйони людей.

Остання подорож

15 вересня 1997 року зонд "Кассіні" вирушив у космічну місію досліджувати Сатурн. 20 років потому пальне скінчилося. Отже, 15 вересня 2017-го зонд втілює своє останнє завдання: пірнув у густу атмосферу планети, яку так довго досліджував.

Премія за безглуздя

У Гарвардському університеті США відбулася 27-ма церемонія оголошення лауреатів Шнобелівської премії – міжнародної нагороди, яку вручають за найбезглуздіші наукові ідеї.

Промова кожного лауреата мала тривати не більше однієї хвилини. Якщо хтось перевищував цей час, присутня на церемонії восьмирічна дівчинка просила припинити розповідь, бо їй нудно.

Премія миру дісталася швейцарській групі вчених, які з'ясували, що гра на музичному духовому інструменті австралійських аборигенів діджеріду допомагає позбутися хропіння і зміцнює верхні дихальні шляхи.

Марк-Антуан Фарден здобув Шнобелівську премію з фізики за те, що довів: кішки – це рідина. Премію з економіки отримали австралійці Меттью Роклофф і Ненсі Грір, які вивчали вплив об'ємів з крокодилем на потяг людини до азартних ігор. Премією в області анатомії відзначили британця Джеймса Гіткоюта, який з'ясував, що після 30 років вуха людини починають рости зі швидкістю 2 мм на 10 років. Нагороду також отримали французькі нейробіологи, які довели, що в мозку деяких людей існують нервові зв'язки, що викликають огиду до сиру. Італійські вчені отримали премію за з'ясування того, що багато білзюнків не можуть розрізнити один одного на фотографіях.

Кожен лауреат отримав традиційну нагороду – 10 трильйонів зімбабвійських доларів.

Астероїдний слід

Геологи з'ясували, що найгарячіша точка на поверхні Землі розташована в Канаді. Приблизно 36 млн. років тому астероїд врізався в місце, яке зараз є канадською провінцією Ньюфаундленд і Лабрадор. Дослідники з Університету Кертіна в Перті, Австралія, і Західного університету в Лондоні, Онтаріо, з'ясували, що протягом короткого періоду температура в точці удару перевищувала 2370 градусів за Цельсієм, що робить це місце найгарячішою точкою на всій Землі. Вчені дізналися про це завдяки кристалам кубічного цирконію, що за структурою нагадує алмази. Їх знайшли в кратері Містестін, що перетворився на озеро.

У ґрунті на березі озера було знайдено фрагменти мінералізованого скла: в минулому від сильного удару об землю порода розжарилася і спеклася в склянисту масу. Про це говорять і сліди ударної хвилі, що назавжди змінила ландшафт місцевості.

Але найважливішою знахідкою геологів став уже згаданий цирконій. Саме він і зіграв ключову роль, оскільки такі кристали утворюються тільки при температурі від 2370°C.

Для порівняння – це всього вдвічі холодніше, ніж поверхня Сонця.

Присолений пластик

Згідно з новим дослідженням вчених, морська сіль, яку повсякденно вживають люди, забруднена пластиком.

Дослідження проводила Шері Мейсон, професор Університету штату Нью-Йорк у Фредоні, яка працювала з дослідниками в Університеті Міннесоти. Вона зазначила, що наразі пластмаса поширена не лише як матеріал повсякденного вжитку у людей. Пластмаса є повсюди: у повітрі, воді, морепродуктах, які ми їмо, у пиві, яке ми п'ємо, солі, яку ми використовуємо, – пластик трапляється скрізь.

У своєму дослідженні вчені розглянули 12 видів морської солі, у тому числі 10, які продаються в американських продуктових магазинах. Висновки показали, що якщо люди вживають рекомендовану кількість солі, то вони споживають більше 660 часточок пластмаси кожного року (з розрахунку, що людина вживає 2,3 грама солі на день). Сліди пластику виявлено в морській солі для продажу в США, Китаї та по всій Європі.

Забруднення пластиком – наслідок великої кількості сміття в океанах. За даними ООН, близько 12,7 млн. тонн пластику потрапляє у Світовий океан щорічно.

Кліматичні витівки

Через те, що Північне море впродовж останніх 45 років нагрівалося вдвічі швидше за світовий океан, під загрозою опинилось біологічне різноманіття, часткова руйнація якого може знищити загальну екосистему.

Якщо в середньому температура океанів за цей період зросла на 0,74 градуса, то Північне море потеплішало на 1,67 градуса. Згідно з різними підрахунками науковців, температура морів може зрости до 2100 року ще на 1,7-3,2 градуса. Зміни клімату загрожують зникненням видів, які є більш чутливими до температур.

А через те, що Земля знаходиться на межі нового льодовикового періоду, кліматологи попереджають про найсуворішу зиму за останні 100 років. Зокрема, в Європі очікуються морози до -30°C, які будуть супроводжуватися сильними вітрами та великою кількістю снігу. Морози вдарять на початку грудня, а в Ірландії сніг має випасти у жовтні. Крім того, зима буде довгою – холодна погода протримається до квітня. Аномально холодну зиму науковці пов'язують із новим кліматичним циклом, у який входить наша планета. Також на кліматичні явища впливає середня температура води Тихого океану, яка зросла на 1 градус. Британський кліматолог Джеймс Медден стверджує, що до дуже холодної зими залишається кілька місяців, а далі на планету очікує феномен "мінімум Маундера". Це період довготривалого зменшення кількості сонячних плям, який раніше тривав з 1645 по 1715 роки, що збіглося з малим льодовиковим періодом. Науковець зазначив, що через зниження сонячної активності у 2030-2040 роках на Землі може настати п'ятий льодовиковий період.

Ядерне божевілля

Без перебільшення, увесь світ з тривогою спостерігає за небезпечним конфліктом на Корейському півострові, сподіваючись на зменшення напруги. Між тим північнокорейський лідер Кім Чен Ін після нещодавнього запуску чергової ракети над північною Японією заявив, що в країні майже завершено створення ядерних збройних сил.

Прем'єр-міністр Японії Сіндзо Абе заявив, що його країна ніколи не терпітиме "подібні" небезпечні провокативні дії. "Якщо КНДР і надалі йтиме таким шляхом, у неї немає майбутнього", – зазначив він. Державний секретар США Рекс Тіллерсон також застеріг запуск ракети, закликаючи до реакції головних економічних партнерів КНДР: "Китай та Росія мають висловити свою нетерпимість до цих безглузких запусків і вжити прямих заходів".

Примітно, що запуск ракети відбувся через кілька днів після того, як Сполучені Штати запровадили нові санкції проти КНДР через випробування зброї. Новий пакет обмежувальних заходів – дев'ятий за рахунком з 2006 року, коли Північна Корея провела своє перше підземне випробування ядерного пристрою.

Постпред США при ООН Ніккі Хейлі заявила, що США мають у своєму розпорядженні велику кількість варіантів військового вирішення проблеми КНДР. "Якщо Північна Корея продовжить вести себе нерозважливо, якщо Сполученим Штатам доведеться захищати себе або своїх союзників, то Північна Корея буде знищена", – підкреслила постпред. Вона також зазначила, що наразі США докладають всіх можливих дипломатичних зусиль, щоб звернути увагу КНДР на ситуацію.

Через випробування КНДР Південна Корея хоче й собі обзавестися ядерною зброєю. І у неї є два варіанти для отримання такої зброї. Можна створити її самотужки, або отримати як підтримку з боку США. Проте, найімовірніше, країна залишиться без'ядерною. Розробка власних бомб може потягнути втрату союзництва зі США та санкції за порушення Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1968 року. Південнокорейський президент Мун Чже Ін і його партія не підтримують ідею про те, щоб просити зброю в американців. Та й американські генерали навіряд чи згодні б на такий проект.

Водночас Америка має вдосталь ядерної зброї, щоб завдати удару КНДР: із субмарин, баз на Гуамі або й із материкової частини США. Якщо американці розмістять зброю в Південній Кореї, то розлютять Китай і Росію, хоча якраз зараз намагаються домогтися від них тиску на КНДР, аби та відмовилася від розробки ядерної зброї великого радіусу дії.

Мун Чже Ін, найімовірніше, посилюватиме

оборонний потенціал, використовуючи звичайні озброєння. Він уже не проти, як раніше, американського протиракетного комплексу ТНААД. Після випробувань КНДР у Південній Кореї з'явилося ще чотири пускові установки. Президент Південної Кореї вмовив Трампа зняти обмеження на дальність і вагу неядерних ракет. Це дозволить південним військам озброїтися потужнішими ракетами, що можуть, принаймні, знищувати бункери.

Розвиток ядерного арсеналу в Північній Кореї суперечить прогнозам. Деякі південнокорейці хочуть бачити повернення ядерної зброї до їхньої країни як підтримку з боку США. Після Корейської війни Білий дім розмістив у Південній Кореї 950 боєголовок, але вивіз їх 1991-го. Невдовзі Північна та Південна Корея домовилися, що на півострові не буде ядерної зброї. Однак КНДР давно нехтує угодою: першу бомбу вона випробувала 11 років тому. У серпні найбільша опозиційна партія Півдня "Вільна Корея" заклала знову розмістити боєголовки на їхній території.

Інші південнокорейці щоразу більше сумніваються, що можуть довірити свою безпеку американцям. Червневне опитування показало: 78 відсотків мешканців Південної Кореї не вірять, що Дональд Трамп може "діяти правильно" в міжнародних справах. Його реакція на нещодавні випробування КНДР не розвіює цих страхів. Міністр оборони США Джеймс Меттіс попередив Кім Чен Ина, що загроза американцям або їхнім союзникам потягне за собою "масштабну військову реакцію". Натомість Трамп, який раніше розмірковував над розірванням угоди з Південною Кореєю, розкритикував президента останньої Мун Чже Ина за те, що він закликав до переговорів із КНДР.

Проведене в серпні опитування показало, що лише 27 відсотків південнокорейців підтримують без'ядерний статус своєї держави. На початку вересня міністр оборони Сон Йон Му заявив, що прохання про ядерну зброю – це "один із варіантів", який слід розглянути. Під час нещодавньої зустрічі з Джеймсом Меттісом він наголосив, що на цей варіант є запит.

Південна Корея двічі намагалася обзавестися власним ядерним арсеналом, але зупинялася під тиском американців. На думку фахівців, якби тоді південнокорейці довели справу до кінця, роки за три мали б свою бомбу.

"Треба не давати Кім Чен Ину спати спокійно", – написала газета The Chosun Ilbo. Між тим перехожі на головній площі Сеула вже менше переймаються перспективою неминучого кінця світу. У відповідь на запитання про нинішню атмосферу в столиці чоловік середнього віку відповідає: "Цими днями повітря не таке брудне".

Відлуння минулого

У Північному морі, неподалік узбережжя Бельгії, виявили німецький підводний човен, що затонув під час Першої світової війни. Судячи з усього, судно підірвалося на міні.

За попередніми даними, підводний човен лежить на глибині 30 метрів. Попри повідомлення про хороший стан корабля, у нього пошкоджена верхня палуба. При цьому всі люки човна, як і раніше, задрасні.

Корабель лежить на правому боці, і на його борту можуть перебувати тіла 23 членів екіпажу, як передбачалося на човнах такого класу.

За словами губернатора Західної Фландрії Карла Декалове, місцезнаходження підводного човна намагаються зберегти у таємниці, аби зберегти його від мародерів і шукачів пригод. Однак у ЗМІ все ж потрапила інформація про можливе місце знахідки неподалік від порту Остенде.

Про знахідку сповістили посольство Німеччини. До речі, у бельгійських водах вже виявили 11 німецьких підводних човнів часів Першої світової, але ця знахідка збереглася найкраще.

Відомо, що підводні човни класу UB-II будували з 1915 по 1916 рік. Вони могли занурюватися на глибину до 50 метрів.

"Батько всіх бомб"

Іранський командувач військово-космічними силами Корпусу вартових ісламської революції Амір Алі Хаджізаде заявив, що Іран володіє 10-тонною бомбою власного виробництва з високою руйнівною силою.

Хаджізаде назвав бомбу "батьком всіх бомб" Ірану за аналогією з американською неядерною авіаційною бомбою GBU-43/B, або просто MOAB, також відомою як "матір всіх бомб", яку США застосували у тунелі в афганській провінції Нангархар у квітні цього року. Через її удар загинули понад 90 бойовиків "Ісламської держави".

Головний кошторис країни

Кабмін України схвалив проект державного бюджету на 2018 рік. Документ зареєстровано у Верховній Раді і передано на розгляд комітету ВР з питань бюджету. Зокрема, очікується, що мінімальна зарплата зросте на 523 грн. – до 3723 грн. Прожитковий мінімум залишиться на рівні 2017 року – 1700 грн. На фінансування Пенсійного фонду передбачається 141 млрд. грн., що на 15 млрд. грн. менше, ніж у 2017 році. Витрати на соціальні послуги мають зрости з 117,6 млрд. грн. в 2017 до 122,7 млрд. грн. у 2018 році. Передбачається збільшення на 11 млрд. грн. на фінансування охорони здоров'я. У держбюджеті закладено курс 30 гривень за один долар.

Бюджет-2018 пропонують ухвалити з дефіцитом 71,1 млрд. грн.

НА МЕЖІ ВІДЧАЮ

Поділяє цю думку і начальник Відділу інспектування дотримання прав людини в пенітенціарних закладах Володимир Трохимчук: “Якщо дивитися з точки зору дотримання прав засуджених і, в тому числі, дотримання прав та обов'язків персоналу, потрібно розуміти, що там, де порушуються права засуджених, йдеться і про порушення обов'язків з боку персоналу. Тому розатестація та відокремлення медпрацівників від адміністрації колонії – це позитивний аспект, оскільки можна виключити вірогідність того, що працівниками медчастин будуть приховуватись факти побиття засуджених.

Зрозуміло, що коли лікар підпорядкований начальникові колонії, в погонах, має певні обов'язки, отримує заробітну плату від начальника установи і залежний від нього, то, відповідно, при вказівці того ж самого начальника установи змушений приховувати випадки побиття чи нанесення тілесних ушкоджень як адміністрацією, так і іншими засудженими”.

Ще одним болючим питанням для медиків є підвищення рівня кваліфікації та підтвердження своєї спеціалізації. На сьогодні це питання хвилює тюремних лікарів навіть більше, ніж низький рівень зарплатні.

“Якщо ще шість-сім років тому ми могли проходити підвищення кваліфікації безплатно, то сьогодні кожен це робить самостійно, за власний кошт. Раніше між Міністерством охорони здоров'я та нашою Службою існувала угода, – розповідає начальник санітарної частини Лук'янівського СІЗО, – за якою ми, як і лікарі з МОЗу, отримували путівку на підвищення кваліфікації, проходили її, і тут вже кадрова комісія присвоювала кваліфікаційні категорії. Більше пощастило нашим медсестрам, які сьогодні отримують кваліфікацію на базі Бучанської виправної колонії №85, але передатестаційну підготовку вони теж проходять в Міністерстві охорони здоров'я. І за це зараз платять гроші, відриваючи чималий шмат від мізерної зарплатні. У Міністерстві охорони здоров'я з цим питанням простіше. Для того, щоб підвищити людині кваліфікацію, ведеться облік співробітників, і при потребі працівник проходить переатестацію за кошти державної установи, в якій працює”.

Приєднується до свого колеги й Олександр

20 тисяч гривень – за спеціалізацію

Сімак, виконуючий обов'язки начальника багато-профільної лікарні при державній установі “Райківська виправна колонія №73”: “Головна наша проблема полягає в проходженні курсів підвищення кваліфікації, в підтвердженні спеціалізації. Приміром, потрібно пройти курси зі спеціалізації інфекціоністу, які тривають від 5 до 6,5 місяців. Для однієї людини таке навчання коштує 20 тисяч гривень. Зрозуміло, що люди за свої гроші на навчання не пойдуть. Тому ми робимо бюджетний запит, в який закладаємо витрати на навчання, і подаємо його до нашого відомства. А при наших зарплатах такі суми для нас невідомі. Якщо ж за п'ять років після підтвердження спеціалізації у спеціаліста буде прострочений сертифікат, людина не має права працювати. У медичних закладах на

волі простіше: після закінчення часу дії сертифікату медиків направляють на курси підвищення кваліфікації. Там вже йдуть різні категорії – перша, вища. А нам принаймні проходити б вчасно підтвердження спеціалізації.

І хоча у нас по кадрах не така критична ситуація, як в інших установах, але відсотків 60 нашого медперсоналу – це пенсіонери. Молоді фахівці сюди працювати не йдуть. Їм вигідніше працювати в лікарнях на волі, ніж у нашій системі”.

“Тому коли популісти говорять про низький рівень кваліфікації співробітників медицини за ґратами, то виникає запитання, а чи створені умови, виділені кошти для того, щоб люди могли проходити кваліфікацію і підтверджувати свій рівень?” – підкреслює експерт Гатіятуллін.

...допомагають знайти дах над головою

Як пояснює Михайло Злобинцев, в.о. начальника управління медичного забезпечення ДКВС України: “Підвищення кваліфікації або передатестаційне навчання є платним. Проходять їх потрібно на базі вищих навчальних закладів післядипломної освіти лікарів. А гроші на цільове призначення останні 5-6 років не виділяються за браком коштів”.

Проте, незважаючи на всі перепони, люди в білих халатах виконують свій професійний обов'язок гідно.

І в долях багатьох засуджених участь беруть справді доленосну. Серед пацієнтів, які потрапляють на лікування до Райківської виправної колонії №73, є категорія засуджених, яких відпускають доживати останні дні свого життя на волю. Але досить часто ці смертельно хворі люди своїм близьким непотрібні. Опікуються їхньою долею якраз медпрацівники установи: шукають притулки, центри реабілітації, допомагають знайти дах над головою, елементарний догляд та підтримку.

Ціна лікування

Одним із критеріїв гуманності та дотримання прав людини є показник того, як держава опікується соціально вразливими верствами населення, зокрема засудженими. Сьогодні на потреби тюремної медицини в Україні виділено 52 мільйони гривень, що в перерахунку на засуджених та персонал складає сорок вісім гривень на день.

Одночасно, за словами Владислава Клиші, начальника Управління моніторингу ефективності пробації Департаменту пробації, у тюремній системі Австрії видатки з бюджету на медичне забезпечення засуджених займають друге місце після видатків на заробітну плату персоналу і орієнтовно складають понад 1 млн. євро на місяць. А середня вартість тримання засудженого в лікувальному закладі за межами установи становить понад 500 євро на день. Лікувальні заклади там багатопрофільні, в них надаються всі медичні послуги, крім проведення операцій.

Багатопрофільність лікарень досягається завдяки залученню спеціалістів із лікувальних закладів, які розташовані за межами установи, у тому числі, і лікарів з приватних лікарень, шляхом укладення відповідних угод.

Дефіцит медикаментів

Однак у разі вивезення засудженого до лікувального закладу за межі установи адміністрація вживає заходів щодо найскорішого повернення його до медичної частини установи або лікувального закладу пенітенціарної системи, оскільки в цьому випадку установа сплачує лікувальному закладу значні кошти.

“У нас же не вистачає обладнання, яке критично важливе у роботі санчастини колонії. Терміново потрібна Райківській виправній колонії №73 гіпохлоритна установка для очищення нечистот і питної води. В медичному закладі вона критично важлива, – говорить Олександр Сімак та додає, – від її наявності залежить здоров'я і наших пацієнтів, і лікарів, а також всіх, хто перебуває зараз в колонії, бо саме завдяки цій системі і очищується питна вода.

І вартість цього обладнання з кожним днем зростає. Якщо в минулому ціна однієї установки була до 30000 гривень, то зараз вже необхідно заплатити 72000 гривень.

Оновлювати потрібно і медичний інвентар, і оснащення для фізіотерапевтичного кабінету. Обладнання для процедур дуже застаріле, ще 70-х років випуску, воно вже і списане, а ми все ще користуємося ним. Бо замінити його

просто нічим. Приміром, хворим на псоріаз потрібно проходити процедури кварцування або, скажімо, діатермічного току чи електросну. Можливості провести ці процедури на належному рівні на новій апаратурі у нас просто немає.

Потрібне фінансування і для проведення ремонтних робіт в амбулаторно-профілактичному та дерматолого-венерологічному відділенні”.

Така критична ситуація сьогодні склалася майже в усіх медичних установах Державної

НА МЕЖІ ВІДЧАЮ

кримінально-виконавчої служби України. А вже останнє виділення коштів із держбюджету на закупівлю та оновлення обладнання в закладах охорони здоров'я за гратами відбулося лише у 2011 році на суму 80 млн. гривень. Це дозволило оновити існуюче обладнання лише на 30 відсотків.

Розповідають про нестачу ліків і в Лук'янівському СІЗО. “Сьогодні ми забезпечені в кращому випадку відсотків на 70 від потреби, – підкреслює Ігор Письменний, – і це за умови, що на слідчі ізолятори завжди грошей виділяють більше. Фінансування у нас на рівні минулого року. А вартість медикаментів зросла майже вдвічі. Тому цього разу ми можемо закупити медикаментів набагато менше, ніж в минулі роки. Дуже допомагають родичі засуджених, які купують потрібні ліки за власний кошт.

Велику підтримку надає нам і Міжнародний комітет Червоного Хреста, який допоміг облаштувати на території установи сучасно об-

ладнану аптеку та забезпечив її медикаментами. Чекаємо зараз на нові портативні аналізатори для загального та біохімічного аналізу крові. Наявність цього обладнання неабияк полегшить нам роботу, адже серед наших пацієнтів дуже багато хворих на гепатит, а зараз біохімію ми зробити не можемо. На волі ця процедура платна. Проте, що багато хто з тих, кому ми надаємо допомогу, не мають можливості придбати навіть звичайного аспірину чи анальгін. Тому за наявності потрібного обладнання та ліків ми допомагаємо значно більше, ніж у звичайній лікарні на волі”.

Людмила
ТОМІНА

Володимир Синиця, член правління ВГО “Українська медико-правова асоціація”

Хоч і повільний, проте невпинний поступ України до європейської спільноти безальтернативно вимагає поставити дотримання прав та свобод людини в число найважливіших умов входження нашої держави до європейського дому.

Тому зовсім не дивно є та величезна увага, яка приділяється суспільством правам людини у сфері охорони здоров'я. Особливістю цієї галузі є те, що усі права в ній розглядаються з двох позицій: прав пацієнта та прав лікаря. І, що важливо, ніяким чином не можна відділяти права одних від прав інших.

Пацієнт може бути впевненим у тому, що його права будуть повністю дотримані, лише тоді, коли лікар також почуває свою абсолютну захищеність. Тому і потрібно всебічно сприяти створенню такої системи захисту прав лікаря, яка б давала йому змогу використовувати усі свої знання та вміння на благо пацієнта і одночасно бути впевненим у своєму захисті від необгрунтованих претензій з боку пацієнта та його родичів. Не секрет, що власне побоювання таких претензій спонукає лікаря утримуватися від певних ризикованих, але, можливо, ефективних методів лікування, які інколи залишаються єдиною надією хворого на порятунок.

Михайло Злобинець, в.о. начальника управління медичного забезпечення ДКВС України

Цілеспрямовано на підвищення кваліфікації гроші не виділяються. Вони йдуть у загальній фінансовій статті. Цього року навчання нашим лікарям організували представники Червоного Хреста. Двадцять спеціалістів отримали сертифікати державного зразка з так званого тематичного вдосконалення. Це підвищення кваліфікаційного рівня на базі Національного медичного університету ім. О. О. Богомольця. У травні цього року пройшли навчання 10 лікарів. А 11 вересня відбулося урочисте відкриття навчання на базі цього ж університету за участю заступника Міністра юстиції Дениса Чернишова та представників Міністерства охорони здоров'я, в якому взяли участь ще десять лікарів.

Сергій Дворяк, експерт, доктор медичних наук, голова правління Українського інституту досліджень політики щодо громадського здоров'я

Окрема болюча тема – медичні служби. Фаховий рівень медперсоналу, грошове та матеріальне забезпечення тюремних лікарень відображаються у відповідній якості медичного обслуговування. Держава лишалася демонстративно байдужою до здоров'я в'язнів, що, власне, віддзеркалює ставлення суспільства до тих, хто опинився по той бік колючого дроту. А дарма. У тумані державного недбальства “зона” перетворилася на інкубатор найбільш соціально небезпечних хвороб – СНІДу, туберкульозу, гепатиту С, наркоманії.

ТЕРИТОРІЯ КАЯТТЯ

Отець Валентин, голова правління центру реабілітації “Преображення”:

“Важливо те, що в людини є шанс, адже церква оцінює людину з погляду вічності, і покладені всі зусилля, щоб спасти всю людину не тільки для теперішнього життя, але й для вічного. Тому те, що в засуджених довічно є можливість у серці своєму змінитися, це дуже важливо. І корінь цієї проблеми полягає в тому, що ці люди нікому не потрібні. Безумовно, державні програми працюють, але тут треба набагато більше для того, щоб відіграти, потрібна особлива внутрішня любов.

Слово має силу так впливати на стан душі, як суміш ліків діє на тіло. Подібно тому, як різні ліки виганяють різні соки з тіла (проте, одні припиняють хворобу, а інші – життя), так і слова – одні спрямовують слухачів у печаль, інші усолоджують, треті лякають, четверті вселяють в них сміливість, п'яті ж якимсь злим переконанням отруюють й очаровують душу”.

Світлана, дружина засудженого довічно.

Жінка, що не мала змоги обійняти свого чоловіка 15 років поспіль, ділиться емоціями від першого тривалого побачення без ґрат:

“Було багато емоцій, їх неможливо передати словами, бо трохи були розгублені. Ми не знали, про що говорити, просто дивились і не могли надивитися один на одного. Через годину ми сиділи на кухні, пили чай, і нам здавалося, що ми ніколи не розлучалися”.

Микола, засуджений до довічного позбавлення волі:

“Я отримав по заслугах, я вважаю, що таких, як ми, потрібно розстрілювати – державі краще було б і нам легше”.

О., засуджений до довічного позбавлення волі:

“Тюрма для мене – це місце перевиховання. Людина повинна зробити переоцінку цінностей і задуматись: “З якою метою ти виходиш?”

Олександр, засуджений до довічного позбавлення волі:

“Тут більшість таких, хто скоїв вбивство, забрав життя у іншої людини, але ми ще маємо можливість повернутися додому до своїх рідних і близьких. А ті жертви, життя котрих ми забрали? Вони їх не побачать ніколи. Це страшно.

Ми Божі творіння. Всі заповіді Ісуса Христа засновані на любові. Оскільки я забрав життя в однієї людини, то хочу привести до покаяння десять, сто людей. Тюрма – це місце виправлення, покаяння. Якщо людина потрапила сюди, то вона має задуматися, як далі їй жити.

Слово пенітенціарна – це слово “пенітенція”, з латині – “покаяння”. Суть така: якщо лікарня має лікувати, а пральна машина прати, так і тут тюрма – це місце для покаяння. Як сказав Іоан Золотоустий свого часу: “Було б непогано, щоб тюремні камери були келіями, де людина могла б в тиші задуматися і зробити переоцінку життєвих цінностей”.

Олександр П., засуджений до довічного позбавлення волі:

“Багато молодих хлопців сидять довічно і роблять висновки. Той, хто хоче себе змінити, той зміниться.

Особисто в мене сенсу життя немає, я просто відбуваю покарання, а там – як Бог дасть”.

Покарання довічною в життя

Довічне позбавлення волі – найвища міра покарання в Україні, що прийшла на зміну смертної кари. Призначається це покарання тільки у виняткових випадках і фактично означає перебування за ґратами майже все життя. У 1997 році в Україні почав діяти мораторій на виконання смертних вироків, з того часу вже нікого і ніколи не страчували. У 1999 році Конституційний суд України визнав, що смертна кара суперечить Конституції України, чим остаточно заклав шлях до її відновлення.

Сьогодні колишні смертники за вироком суду мають перебувати за ґратами довічно. Яке воно життя за колючим дротом з примарним баченням майбутнього?

При застосуванні довічного позбавлення волі у засуджених залишається право на життя. На думку пенітенціаріїв, ізоляція певним чином відображає співрозмірність злочину та кари.

На сьогодні у виправних установах Дніпропетровщини відбуває покарання близько ста засуджених до довічного позбавлення волі. Усі вони засуджені за скоєння вбивств двох або більше осіб, а також при обтяжуючих обставинах з метою приховати сліди іншого злочину. Перелік злочинів, за які виносяться довічний вирок, змушує кров холонути в жилах. Тут колись хаотичне, аморальне і порочне життя переходить в площину впорядкованості, злагоженості та суворого режиму, який передбачає ізоляцію, постійний нагляд, чіткі правила, права та обов'язки. Речі та кореспонденція засуджених підлягає перегляду, жодних поблажок, елементів розкоші, грошей та цінних предметів. Засуджені до довічного позбавлення волі утримуються окремо від інших осіб у камерах площею 3 кв. м як правило по дві особи. У виправній колонії для засуджених-довічників створені

ТЕРИТОРІЯ КАЯТТЯ

всі необхідні житлово-побутові умови, надається індивідуальне спальне місце, постільні речі, одяг, білизна, триразове харчування відповідно до встановлених законодавством норм. Самі засуджені не скаржаться на таке життя, вважають, що отримали заслужене, проте, у кожного десь глибоко в душі майорить вогник надії на те, що вони врешті-решт опиняться по ту сторону колючого дроту. З недавнього часу правовий статус засуджених-довічників зазнав низку позитивних, на думку законодавців, змін. За умови зразкової поведінки засуджені довічно можуть брати участь у групових заходах культурно-масового та фізкультурно-оздоровчого характеру вже через п'ять років. Відтепер довічники отримали право на щомісячне короткострокове і щоквартальне тривале побачення з родичами.

Незважаючи на те, що покарання називається “довічним із позбавленням волі”, закон передбачає певні умови, за яких особа може звільнитися. Після відбуття двадцяти років покарання засуджений при сумнівній поведінці може подати клопотання про його помилювання Президенту України.

У кожного з нас свої уявлення про людину, засуджену до довічного позбавлення волі. Статистика свідчить, що лівова частка таких засуджених віком до тридцяти п'яти років. Сімдесят відсотків цих осіб потрапили за ґрати, навіть не встигнувши створити сім'ю. Деякі починають шукати хоч якийсь сенс у безпросвітному житті: займаються самоосвітою, перечитують купу літератури, вивчають англійську, а найчастіше – знаходять сенс буття в служінні Богові.

Покарання довічною в життя – це нелегке випробування. Здебільшого ці засуджені перебувають у важких психоемоційних станах. Саме тому всі довічники перебувають на профілактичному обліку колонії як схильні до самогубства. Вони залишаються сам на сам зі своїми думками. І в цьому тяжкість цього покарання.

Ще зовсім нещодавно найсуворішим видом покарання в українському кримінальному законодавстві була смертна кара, тобто позбавлення злочинця права на життя – найдорожчого, що є у людини.

Злочинець теж людина

Але такий підхід суперечить Загальній декларації прав людини, де стверджується, що кожна людина має право на життя. Крім того, в Конституції України міститься положення, згідно з яким людина, її життя і здоров'я, честь, гідність, недоторканість і безпека визнаються в Україні найбільшою соціальною цінністю. Злочинець, скоївши особливо тяжкий злочин, все одно не перестає бути людиною, якими жакливіми не були б його діяння. Звісно, ця теза викликає масу заперечень, але якщо розглянути питання “бути чи не бути” смертній карі без кривавої риторики та емоцій, можна натрапити на деякі нюанси.

Вже майже дві третини країн світу відмовилися від застосування в якості кримінального покарання смертної кари. Україна – не виключення. Кожен з нас має право вважати, що та чи інша людина не заслуговує на життя і що не може земля терпіти людей, котрі скоїли жакливі речі. Проте вважати – це одне, а реально позбавити когось життя – геть інше. Спершу треба задати запитання: чи може держава по відношенню до засуджених вживати такі ж злочинні методи? Як би там не було, але за сучасною логікою системи виконання покарань пенітенціарії сприймають засудженого до довічного позбавлення волі як людину, яка колись вийде на свободу і буде жити у вільному суспільстві. І в наших інтересах, щоб цей суспільстві виявився людиною, а не хитрим звіром.

Бережіть себе і цінуйте свою свободу.

Анна ТРУШОВА

Нові виклики системи

Про результати та подальше реформування системи виконання покарань і її приведення до європейських стандартів під час засідання Уряду 12 вересня 2017 року доповіла перший заступник Міністра юстиції Наталія Севостьянова.

За її словами, Уряд схвалив розроблену Міністерством концепцію подальшого реформування пенітенціарної системи, яка передбачає значні зміни українського законодавства.

“Затверджена концепція передбачає прийняття комплексного Закону “Про пенітенціарну систему”, який допоможе врегулювати ті питання, які неможливо вирішити підзаконними актами. Нині ми вже працюємо над текстом цього документа разом з профільним парламентським комітетом та активістами з громадського сектору”, – наголосила вона.

Уряд також підтримав створення в системі виконання покарань трьох нових спецустанов, які виконуватимуть специфічні функції, не властиві Міністерству юстиції.

“Буде створена “Адміністрація державної кримінально-виконавчої служби”. Це невеликий мілітаризований орган, який ми в рамках реформи державної служби виділяємо з цивільного Міністерства юстиції. Також на базі Департаменту пробації буде сформовано Державну установу “Центр пробації”, яка реалізуватиме пробаційні програми. Третьою юридичною особою стане “Центр охорони здоров'я”, – зазначила перший заступник Міністра юстиції.

За її словами, з початку року в пенітенціарних закладах багато зроблено для того, щоб забезпечити освітою осіб, позбавлених волі. Зокрема, шкільну освіту здобули 4500 засуджених, а професійно-технічну – 7400. Півтори тисячі ув'язнених отримали паспорти, а понад чотири – реєстраційний номер платника податків.

“Зараз вже точно можна констатувати, що пробація в Україні є. За цей період ми відкрили 498 уповноважених органів з питань пробації, із них 14 секторів ювенальної пробації. Їх співробітники склали понад 10 тисяч досудових доповідей щодо обвинувачених, у їх числі 1500 – щодо неповнолітніх. Складання такої досудової доповіді допомагає суддям винести більш справедливе покарання. Вони розуміють особистість того, хто вчинив правопорушення”, – зазначила заступник Міністра юстиції.

Вражає й ефективність пробаційних програм. Як у неповнолітніх, так і у дорослих злочинців доля рецидивів після проходження через систему пробації не перевищує двох відсотків.

Севостьянова також поінформувала членів Уряду про те, що найближчим часом у Львові розпочнеться реалізація проекту державно-приватного партнерства. Інвестор уже готує документи для будівництва нових в'язниць та лікарні. Важливим засобом економії державних коштів стане запланована оптимізація установ відбування покарань.

“Для економії бюджетних коштів ми пропонує-

мо законсервувати 13 установ, які наповнені від 8 до 44 відсотків. Це рішення дасть можливість вже наступного року зекономити понад 70 млн. грн. бюджетних коштів”, – резюмувала Наталія Севостьянова.

Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман переконаний в тому, що “план, розроблений Міністерством юстиції України та узгоджений з РНБО, зокрема, його якнайшвидша реалізація, дасть позитивний ефект. “Я думаю, що в пенітенціарній системі треба навести лад, і точковими рішеннями тут нічого вирішити неможливо. Але одночасно ми маємо створити середовище, де не буде панувати агресія. Оскільки агресія завжди породжує агресію”, – підсумував він.

Роками стан пенітенціарної системи викликав виправдану критику з боку і міжнародних, і вітчизняних правозахисних організацій, громадськості й навіть державних органів. Фактично чинна система виконання кримінальних покарань перетворилася на знаряддя покарання ув'язнених.

Поки що реформування не вивело систему виконання покарань із кризового стану. Але реформа має відбутися і відбутися саме з акцентом на забезпеченні прав людини – і засуджених, і персоналу.

“Однак поки що ми маємо радянську систему покарання, а не систему виправлення і ресоціалізації”, – каже заступник Міністра юстиції Денис Чернишов. – А це потребує докорінної перебудови системи. Переробляти тут мусимо все. Тут потрібна постановка глибокого і дуже виваженого діагнозу, бо зрозуміло, що система хвора, і наскільки буде поставлено вірний діагноз, то й буде прописано правильне лікування. Ефективність системи – це мінімізація рецидиву. Аби засуджені не поверталися за ґрати, їх потрібно ресоціалізувати в суспільство, щоб вони були нормальними громадянами. Інша сторона медалі – це створення умов праці для співробітників. Адже вони в колоніях працюють роками, і треба їх поважати, змінювати умови праці. Сьогодні у деяких інспекторів залишився оклад – 1080 гривень, ми доплатами добиваємо до “мінімалки”. Але ж цій людині треба і їздити на роботу, і одягатися, і родину утримувати та щось, зрештою, їсти”.

Юлія СЕРЕДА

НОВАЦІЇ

Адміністрація ДКВС України

Адміністрацію планують створити за рахунок скорочення структурного підрозділу Міністерства з питань виконання кримінальних покарань та в рамках чисельності Міністерства. А це дозволить оптимізувати структуру ДКВС України шляхом акумулювання повноважень в Адміністрації ДКВС України, зокрема, організації діяльності воєнізованих формувань та організації охорони та режиму, організації та контролю за виконанням вироків та інших судових рішень і застосуванням передбачених законом засобів виправлення засуджених, організації й контролю оперативно-розшукової діяльності органів та установ виконання покарань та СІЗО.

Це зумовлено, насамперед, потребою позбавлення центрального апарату Міністерства правоохоронних функцій, адже в Адміністрації працюватимуть атестовані. Це також дозволить централізувати систему управління ДКВС України шляхом відповідного нагляду, а також оперативно реагувати на події в установах виконання покарань та СІЗО.

Державна установа

“Центр пробації”

Державну установу “Центр пробації”, діяльність якої буде спрямована на перевиховання злочинців, мають створити з 1 січня 2018 року.

Загалом пробація – це система наглядових і соціально-виховних заходів, що застосовуються за рішенням суду до засуджених. Вона не пов'язана з позбавленням волі та може передбачати тільки соціально-виховні заходи. Утворення зазначеної установи має на меті забезпечення повноцінної діяльності системи пробації, здатної забезпечити баланс між безпекою суспільства, запобіганням злочинам та скоєнням злочинів, реабілітацією правопорушників і дозволить удосконалити організаційну структуру, механізм використання фінансових, матеріальних та технічних умов функціонування органів пробації для ефективного виконання поставлених завдань.

Державна установа

“Центр охорони здоров'я”

ДУ “Центр охорони здоров'я” – окрема медична вертикаль, працівники якої, перебуваючи у закладах охорони здоров'я на місцях, будуть підпорядковуватися окремо директору цієї державної установи, а не начальникам виправних установ.

Створення Центру охоплює чотири етапи: початковий (II квартал 2017 року), підготовчий (III-IV квартали 2017 року), під час якого буде розроблено розпорядження та затверджений наказ Міністерства юстиції щодо функціонування цієї державної установи, затвердження її штату та структури. На третьому етапі планується призначення Головного лікаря та керівників структурних підрозділів Центру, а також підбір та призначення персоналу. І останній, кінцевий, етап – організаційний, що містить розробку та затвердження пакета послуг, які надаватимуться держустановою, організацію діяльності її філій, організації роботи регіональних координаторів, розробку алгоритму контролю за діяльністю філій держустанови та інші положення. З 1 січня 2018 року планується переведення медиків до державної установи.

ШКОЛА ЧЕМПІОНІВ

Футбольні вболівальники стежать за улюбленими футболістами, радіють їхнім успіхам, переживають невдачі. Але лише одиниці знають, де гравці робили перші кроки у футболі, в якій ДЮСШ займалися, хто був їхнім першим тренером.

У Вінниці функціонує школа, що виховала безліч відомих футболістів, які виступають за професійні клуби Прем'єр-ліги, захищають "жовто-сині" кольори національної, молодіжної та юнацьких збірних команд України. "Я став директором ДЮСШ 2009 року. Тоді не було грошей, чемпіонати України не було чим закрити, – розповідає Ігор Коваль. – І тут Ігор Беланов запропонував перевести школу в комунальну власність, щоб забезпечити її нормальне функціонування". Після того, як долею установи зацікавився володар "Золотого м'яча" Ігор Беланов, 2012 року на базі ДЮСШ "Нива" було створено комунальний заклад "ВО ДЮСШ з футболу Блохіна і Беланова". Завдяки цьому тренери стали захищені зарплатою, а вихованці – транспортом і орендою футбольного поля.

В Україні вже давно звикли до того, що успішних результатів наші спортсмени домагаються не завдяки державі, а всупереч усьому. З обласного бюджету в пріоритеті фінансуються чемпіони і призери Олімпійських ігор, а дитячим спортивним школам дістається те, що залишиться. З екіпіровкою школі допомагають батьки учнів, меценати, а також особисто Ігор Беланов.

Під керівництвом десяти висококваліфікованих тренерів ДЮСШ "Блохіна-Беланова" сьогодні вчать 600 дітей. "До школи ми беремо усіх бажаючих, та робимо відбір. Талановиті діти грають на чемпіонатах України та області, менш талановиті – просто тренуються. Ми їх не виганяємо. Талановитих хлопців запрошують в професійні команди", – розповів Ігор Коваль.

Скаути з київського "Динамо" і донецького

"Шахтаря" постійно стежать за вихованцями ДЮСШ "Блохіна-Беланова". Якщо є інтерес з боку клубів до гравців, школа віддає дітей в академії, не отримуючи за них жодної копійки. Невелику грошову компенсацію виплачують лише в разі підписання професійного контракту. Приміром, за Віктора Циганкова нам заплатили 15000 гривень, стільки ж – за Андрія Борячука", – зазначає директор.

Фанати київського "Динамо" захоплюються талантом 19-річного Віктора Циганкова, але далеко не всі знають, що наймолодший автор хет-трику в історії "біло-синіх" робив перші кроки у вінницькій ДЮСШ.

2011 року Віктором цікавилися скаути "Шахтаря", але Циганков вибрав в якості місця продовження кар'єри столичний клуб. З 2012 року гравця почали залучати до ігор за юнацькі збірні України. Після завершення навчання в київській футбольній академії хавбек був зарахований до молодіжної команди "Динамо". Віктор дебютував за основну команду клубу, а також за молодіжну та національну збірні України. Наразі Циганков є одним з найперспективніших українських футболістів. Головний тренер київського "Динамо" Олександр Хацкевич заявив, що Циганков готовий замінити экс-капітана команди Андрія Ярмоленка. Він ділом доводить, що здатний стати новою зіркою українського футболу. За підсумками 9-ти турів української Прем'єр-ліги сезону 2017/18 Віктор очолює реєстр кращих бомбардирів.

21-річний вінницький форвард Андрій Борячук зробив вибір на користь донецького "Шахтаря". Спочатку молодий нападник виступав за юнацьку команду "гірників", згодом був переведений до молодіжного складу клубу. Вперше забив за команду "Шахтаря" 2015 року, коли дебютував у матчі 1/8 фіналу Кубка України. Через рік Борячук записав до свого активу дебютний гол в Прем'єр-лізі – в матчі дев'ятого туру сезону 2016/17. Він провів безліч матчів за юнацькі збірні України різних вікових груп.

Євробаскет-2017

У Туреччині фінальним поєдинком між Словенією та Сербією завершився 40-й чемпіонат Європи з баскетболу. Отже, Словенія вперше в історії стала переможцем Євробаскету-2017. Горана Драгіча, котрий провів останній матч в кар'єрі за збірну, визнано найціннішим баскет-

болістом чемпіонату. Примітно, що саме Словенія в рамках 1/8 фіналу зупинила виступи України на турнірі.

Бойова готовність

Збірна України зі спортивної гімнастики виграла вісім медалей на Кубку світу в Парижі, підтвердивши хорошу готовність до чемпіонату світу, що на початку жовтня відбудеться в Монреалі. Нашу збірну представляли шість спортсменів.

Лідер команди Олег Верняєв виступив найуспішніше, вигравши три медалі. Серед них золото на брусах і дві бронзи – на кільцях і в опорному стрибку.

Петро Пахнюк завоював дві срібні медалі, програвши на брусах Верняєву і доповнивши свою колекцію медалей сріблом у вільних вправах. Срібло в опорному стрибку завоював Ігор Радивілов. У жіночих змаганнях дві бронзи виграла Діана Варинська – у вільних вправах та на брусах.

Усього на Кубку світу змагалися 165 гімнастів із 38 країн.

Світовий рекорд

34-річний шотландець Марк Бомонт встановив новий рекорд, об'їхавши світ на велосипеді за 79 днів. Спортсмен прибув до Парижа на один день раніше встановленого терміну, подолавши загалом 30 тисяч км. Остання кругосвітня велоподорож тривала 123 дні. Бомонт їхав

на велосипеді по 16 годин на день, а сплав – лише по п'ять, щоб побити цей рекорд. У середньому він долав 386 км щодня. Під час заїзду Бомонт також встановив рекорд для Книги рекордів Гіннеса як людина, яка протягом місяця пододала на велосипеді найбільшу кількість миль.

Віталій Парахневич – відомий футболіст "Чорноморця" 1990-х років: "Віктор Циганков та Андрій Борячук – перспективні хлопці, з новим поглядом на футбол. Обидва – завтрашній день нашого чемпіонату, а, може, і національної збірної. Головне, щоб вони не зупинялися на досягнутому, а намагалися виявляти свої найкращі якості від гри до гри".

7					4		
	1			8	3		
		9					1
	9						3
1					9		
		7	5			1	
3				2			4
	4					2	6
		6		9			